

یک صفحه از تاریخ

جنگ دارا و اسکندر و انقراض سلطنت هخامنشیان
یکی از وقایعیکه صفحات تاریخ ایران را لگه‌دار ساخته همانا
شکست فاحش داریوش سوم از دست اسکندر مقدونی است.

انقراض سلطنت هخامنشیان بدست اسکندر و تسلط او و
اخلاف او و اشکانیان ممکن است بخودی خود مایه تأثیروتنگ نباشد
و بلکه میتوان گفت که این انقراض و تجدّد تا یک درجه و سیله
انتباه و تصفیه خون تزاد ایرانی گردید و زمینه را برای پروردش یافتن
و شکفتن تمدن ساسانی تدارک کرد. فقط چیزیکه این واقعه را
موجب تنگ ساخته این است که داریوش سوم با آن همه قشون که
بنا بنوشتۀ مورخین در جنگ ایوس بالغ بر چهار صد هزار و در جنگ
اربل بالغ بر یک میلیون نفر بود در مقابل صد هزار قشون مقدونی
و یونانی مغلوب گردیده کشور وسیع ایران را بزیر زنجیر سلط
پسر فیلیپ در آورد.

این شکست بزرگ نویسنده‌گان تاریخ را نیز مانند خود
داریوش بتعجب انداخته است زیرا عدد قشون داریوش اقلّاً پنج برابر
خشون اسکندر بود و اسلحه ایرانیان کمتر و بدتر از مال یونانیان نبود
و بلکه در جنگ اربل که دو سال پس از جنگ ایوس یعنی در
سال ۳۳۱ قبل از میلاد واقع شد ایرانیان دویست عربّه تیغ دار
(مسلح باتیغهای آخته از جلو و از چپ و راست) برای شکافتن صف
دشمن درست گرده بودند که یونانیان چنین چیزی نداشتند. علاوه
براینها این جنگها در خاک ایران واقع شد که ایرانیان بهتر آشنا به واقع
آن بوده در هر دو بار محل میدان جنگ را خودشان انتخاب کرده
بودند.

پس آیا یونانیان چه برتری داشتند و کدام قوّه خفی با آنان مک میکرد. و قایع تاریخی خیلی اسباب خفی دارد که در یکنظر دیده نمیشود.

اغلب مورّخین را عقیده بر این است که ایرانیان آن عهد از قوّه معنوی و متانت اخلاقی و قوّه اداری محروم بودند و علت شکست خوردن از یونانیان همین بود و بس. و در واقع افراد یونانی در آن عهد خون صاف و گرم داشتند. تمدن یونان آثار اتا یک درجه تعلیم و تربیت سیاسی یاد داده بود و آنان با دلگرمی تمام برای آزادی مملکت خود میجنگیدند در صورتیکه افراد ایرانی فقط برای شخص شاهنشاه و بزور شلاق و یا با مید غارت واخذ جیره بجنگ میرفتند حق داریوش در جنگ ایسوس از خود یونانیان قریب بیست هزار نفر پیوں اجیر کرده بجنگ اسکندر و اداشته بود.

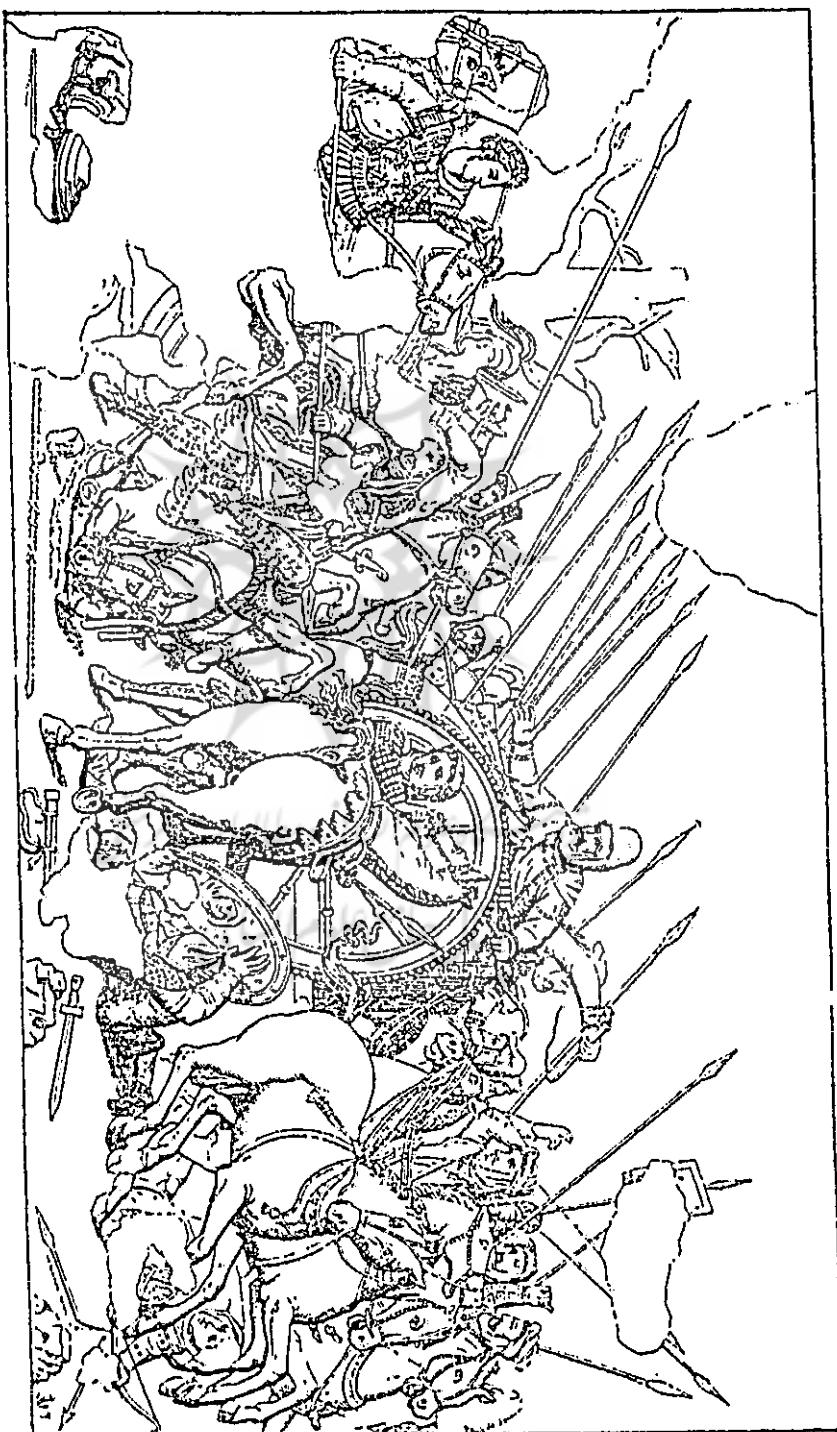
در آن زمان اخلاق ایرانی رو بفساد گذاشته بود بطوریکه نه قوانین آسمانی یعنی احکام مذهبی در آنان نفوذی داشت و نه از حسیات و طنی و آزادی و ملیّت در آنان اثری دیده میشد. پادشاهان اخیر هخامنشی هم که داریوش سوم آخرین آنها بود در کشور ایران چیزی بنام تشکیلات اداری و آبادی بعمل نیاورده حتی تشکیلات ابتدائی و زحمات داریوش اول را هم بیاد داده بودند.

تمام سعی پادشاهان مصروف خوشگذرانی و هلو و لعب و گرفتن جزیه و مالیات بود. از وضع ایالات خبری نداشتند و با بادی و ترق آنها ابدأ فکر نمیکردند. بهمین قدر خشنود بودند که در ایالات عصیانی بر ضد آنان سرتزند و ساتراها مالیات را منتظماً بدر بار بسانند. بدین ترتیب ساتراها نیز در ایالات هر یک برای خود یک پادشاه و مالک رقاب اهالی شده بودند و این اهالی بدجنبت بایستی هم خراج شاهنشاه و هم

خارج ساتراپ را متحمل شوند خود شاه و ساتراپها نیز هر جا که با قوّه جبریه نمی توانستند کار را از پیش ببرند توسل بر شوت و حیله و انداختن رؤسای قبایل بجان یکدیگر میگردیدند و مجبور میشدند که عصیان یک قبیله را بدست یک قبیله دیگر بخواهند و بعد هم با خود آن قبیله که قوی‌تر میشد و سر بعضیان میکشید بجنگند.

در لشکرکشی و جنگ نیز ترتیب صحیح و دیسیپلین نداشتند علاوه برین از یکطرف قشون کشیها و جنگهای مهادی برای استیلای مالک، دیگر بجای اینکه در خود مملکت آن قوّه را بکار ببرند مردم را بستوه آورده اغلب سرداران و ساتراپها در صدد فرصت بودند که سر از ریقه اطاعت پیچند. بدینجهت خیانتهای زیاد از آنان سر زد و اغلب شهرها و قلعه‌هارا بدون جنگ تسليم دشمن کردند.

و از طرف دیگر داریوش سوم که بایستی بر افراد قشون خود سرمشق بشود و جنگ را هم خود اداره کرده در قلب لشکر جا گرفته بود بر جان خود پیشتر میترسید و پیش از مقدرات ملت و مملکت بحفظ جان خود میکوشید چنانکه در جنگ ایوس که تصویر صفحه بعد آنرا نشان میدهد پیش ازینکه شکستی بقشون او وارد بشود از ترس جان خود امر پرجمعت عرایه خود داد و پیشتر از همه رو بقرار گذاشت و وقتیکه قشون از فرار کردن شاهنشاه و سردار خود آگاه گشت قوّه معنوی خود را از دست داده راه فرار پیش گرفت. چون اسکندر بدین نکته ترسیدن داریوش بر جان خود پی برد بود در جنگ اربل نیز با اینکه قشون ایران عرصه را بر جناح چپ و راست اسکندر تنگ کرده بود اسکندر خود را بقلب لشکر ایران زده بداریوش حمله کرد و داریوش از ترس دست و پای خود را گم کرده رو بگریز نهاد و در قشون یارای مقاومت و هجوم نمانده شکست خورد و میدان بدشمن بگذاشت.

«جنگ دارا و اسكندر در صحرای ایوس در سال ۳۳۳ قبل از میلاد.»

این تصویر از روی یک کاشی که در سال ۱۸۲۰ در خرابهای شهر پومپئی در ایتالیا یافت شده است.

Alexanderschlacht bei Issus. Aus Gindely, Geschichte für Obergymnasien I, aus den Verlag F. Tempskij in Wien.

بدین قرار فقدان قوّه معنوی و ممتاز اخلاقی، نداشتن انتظام و دیسیپلین کامل و ترسیدن داریوش بر جان خود این ننگ تاریخی را بنام ایران وارد آورد.

سؤالات علمی: فساد اخلاق

۱ - فساد اخلاق عبارت از چیست؟ - ۲ آیا بفساد اخلاق در ایران امروز قائل هستید؟ - ۳ اگر قائل هستید جهات آنرا چه میدانید - ۴ اثرات و نتایج فساد اخلاق در ایران کدام است - ۵ این فساد اخلاق در ایران چه شکلی پیدا کرده و در کدام طبقه ملت پیشتر است ۶ - بهجه و سایل میتوان ازین فساد اخلاق جلوگیری کرد - ۷ و سایل عملی برای حفظ نسل جدید ایران از فساد اخلاق چه پیشنهاد میکنید - ۸ آیا کانیرا میشناسید که در اینراه قدم زده و برای اصلاح اخلاق میکوشند - ۹ بهترین کتاب برای اصلاح اخلاق در زبان فارسی کدام است - ۱۰ بهترین کتابها برای اصلاح اخلاق در زبانهای فرنگی کدام است.

﴿شکوفه‌های حکمت﴾

- ۱ - نیکی در دماغهای بد سرشت مبدل بز هر میشود (بایرون)
- ۲ - بهترین سپرها دور ایستادن از هدف است (هوراس)
- ۳ - در ادا کردن تکلیف نحتاج به استشارة دیگران نیستی (فلون)
- ۴ - عشق یک دیوانگی لطیف است اما حرص یک دیوانگی جدی (شانفور)
- ۵ - کله زندگانی فقط یک متزلف دارد آنهم کله فداکاری است (پرنس استفانی)
- ۶ - مردم گاهی کین را غفو میتوانند بکنند اما تحقیر را هر گز (زووال)